

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava-Petržalka

Materiál na rokovanie
Miestneho zastupiteľstva
dňa 28.5.2019

Materiál číslo: 69/2019

**Vstúpenie mestskej časti Bratislava – Petržalka do sporu
„Pečniansky les“, ako dotknutý subjekt**

Predkladateľ:
Miroslav Dragun
Poslanec MZ

Materiál obsahuje:
1. návrh uznesenia
2. dôvodovú správu
3. Uznesenie komisie ŽPaVP

Zodpovedný:
Miroslav Dragun
Poslanec MZ

Spracovateľ:
Miroslav Dragun
Poslanec MZ

Návrh uznesenia:

Miestna rada mestskej časti Bratislava-Petržalka

o d p o r ú č a

Miestnemu zastupiteľstvu mestskej časti Bratislava-Petržalka

s c h v á l i ť

predložený návrh uznesenia.

Miestne zastupiteľstvo:

žiada starostu mestskej časti Bratislava – Petržalka, aby mestská časť Bratislava – Petržalka požiadala Okresný súd Bratislava 2 o vstúpenie do konania ako dotknutého subjektu.

žiada starostu mestskej časti Bratislava – Petržalka, aby mestská časť Bratislava – Petržalka požiadala hlavné mesto SR Bratislava o zverenie pozemku na parcele registrá C 5949/2 k.ú. Petržalka (804959), obec Bratislava-Petržalka z dôvodu preukázania vzťahu k pozemku v dotknutom území.

Dôvodová správa:

Na Okresnom súde Bratislava 2 prebieha súdny spor medzi štátnym podnikom Lesy SR a občianskym združením Človek a strom o neplatnosť zmluvy o zámene pozemkov v Pečnianskom lese za lesné pozemky v Šiatorskej Bukovinke.

Zámerom vstúpenia do procesu z pohľadu mestskej časti je, aby Pečniansky les zostal v majetku štátneho podniku Lesy SR a naďalej plnil funkciu, ktorú má a to hlavne:

Chránený areál Pečniansky les s výmerou 285,73 ha bol vyhlásený v roku 2012. Nachádza sa v katastrálnom území mestskej časti a Petržalka. Na lokalite platí 2., 3., a 4. stupeň ochrany.

Účelom vyhlásenia chráneného areálu je zabezpečenie ochrany biotopov európskeho významu: Vřbovo-topoľové nížinné lužné lesy, dubovo-brestovo-jaseňové nížinné lužné lesy a prirodzené eutrofné a mezotrofné stojaté vody s vegetáciou plávajúcich a/alebo ponorených cievnatých rastlín typu Magnopotamion alebo Hydrocharition. Miestami sa vyskytujú fragmenty suchomilných travinno- bylenných a krovitých porastov na vápnom podloží (dôležité stanovišťa Orchidaceae). Z druhov európskeho významu, ktorých populácie sa na území navrhovaného chráneného areálu pravidelne vyskytujú, patrí k najvýznamnejším výskyt početných populácií viacerých druhov netopierov (Chiroptera). Územie je takisto významné z hľadiska výskytu chránených druhov hmyzu, napr. fuzáč *Megopis scabricornis*. V území vďaka rozsiahlosti zachovaných biotopov existuje životaschopná populácia druhu európskeho významu – užovky stromovej (*Elaphe longissima*).

Chránený areál Pečniansky les je súčasťou územia európskeho významu Bratislavské luhy a chráneného vtáčieho územia Dunajské luhy.

Vodárenský zdroj Petržalka – Pečniansky les

Vodárenský zdroj Pečniansky les bol budovaný v 60-tych až 70-tych rokoch v čase zvyšujúcich sa nárokov na pitnú vodu v hlavnom meste SR a zároveň skolabovania II. bratislavského vodného zdroja v Podunajských Biskupiciach. Záujmová lokalita je súčasťou pravostrannej aluviálnej nivy Dunaja, v ktorej je vytvorená súvislá plytká nádrž podzemnej vody.

Podľa „Regionálneho geomorfologického členenia“ je záujmové územie súčasťou najzápadnejšieho výbežku Podunajskej roviny. Rovina je od Malých Karpát oddelená tokom Dunaja pretekajúcim Devínskou bránou. Hodnotenú územie predstavuje fluviálnu rovinu rozbrázdenu sieťou mŕtvych ramien, z ktorých väčšina je idnes morfológicky zreteľná. V západnej časti územia sa povrch roviny pohybuje prevažne na úrovni 137 – 138 mn.m. Systém ramien má prevládajúci smer SZ – JV. Ich dna sa väčšinou pohybujú na úrovni cca 135 mn.m. Vo východnej časti územia sa terén fluviálnej roviny pohybuje na úrovni 136 – 137 mn.m. Mŕtve ramená tu majú najčastejšie smer JZ – SV. Morfológicky najvýznamnejšie je Pečnianske rameno. Pôvodný terén Pečnianskeho lesa bol v poslednom období zmenený

antropogénnymi zásahmi. Týka sa to hlavne jeho centrálnej časti, brehovej čiary V od mostu Lafranconi a úzkeho pruhu pozdĺž radu definitívnych studní.

Územie hydrograficky patrí do hlavného povodia Dunaja, ktorým je dotované a odvodňované. Dunaj tečie vo svojich vlastných náplavoch a v priebehu ostatných 40-tich rokov menil svoj režim v závislosti od budovania vodohospodárskych objektov. Po napustení Vodného diela Gabčíkovo (VDG) sa znížila rýchlosť toku a zvýšili sa predovšetkým nízke hladiny Dunaja a to prakticky o 2 m. Za normálnej prevádzky VDG by hladina v Dunaji na vodočte pri Propeleri nemala klesnúť pod kótu 131,0 mn.m.

Na základe regionálneho geologického členenia Západných Karpát je záujmové územie súčasťou týchto jednotiek: vnútorné panvy a kotliny, podunajská panva a gabčíkowska panva. Na geologickej stavbe územia sa podieľajú tieto celky: kvartérne sedimenty (fluviálne a antropogénne), neogénne sedimenty a paleozoické horniny.

Pečniansky les je súčasťou hydrogeologického rajónu Q 051 „Kvartér západného okraja Podunajskej roviny“. Nachádza sa v jeho JZ časti a je samostatným odberným územím, v ktorom boli stanovené prognózne využiteľné zásoby podzemných vôd v množstve 200 l.s-1 (J. Šuba a kol., 1984).

Fluviálne kvartérne sedimenty predstavujú pestrú škálu sedimentov povrchových tokov. Ide o povodňové hliny a kaly, piesčité, štrkopiesčité a štrkové náplavy. Povodňové hliny a kaly netvoria súvislý povrchový pokryv a ich mocnosti varujú od 0 – 4 m. Piesčité sedimenty sa nachádzajú prevažne pod povodňovými sedimentami, s ktorými tvoria jeden faciálny celok a ich mocnosť sa pohybuje od 0 – 3 m. V komplexe kvartérnych fluviálnych sedimentov majú dominantné postavenie štrkopiesčité a štrkové sedimenty. Tieto predstavujú súvislú dunajskú naplaveninu, ktorej mocnosť v záujmovom území kolíše, ako dôsledok tektoniky, neogénnej sedimentácie a geomorfologických procesov od 10 – 12, max. 14 m. Charakteristickým rysom celej polohy je veľká variabilnosť obsahu piesčitej frakcie. Valúnový materiál o veľkosti 3 – 5 cm nadobúda na báze, nad neogénnym podložím veľkosť 30 – 120 cm. Antropogénne sedimenty sú reprezentované rumoviskovým materiálom akomunálnym odpadom, pričom dosahujú mocnosť cca do 4 m.

V podloží kvartérnych fluviálnych štrkov leží komplex neogénnych sedimentov, ktorý vykazuje výraznú členitosť jeho stropu. Súdržné zeminy neogénu sú zastúpené plastickými ílmi a piesčitými ílmi, ktoré sú v hlbších polohách obyčajne pevné až tvrdé. Dominantné zastúpenie vplytších polohách majú piesčité sedimenty, tvoriace súvislú vrstvu mocnú niekoľko desiatok metrov. Táto piesčitá poloha tvorí zvodnené prostredie, priamo prepojené s vodou vo fluviálnych štrkoch v nadloží.

V podloží neogénnych sedimentov sa nachádzajú horniny paleozoika, predstavujúce kryštalické jadro Malých Karpát. Ide o granity a granodiority, ktoré sú značne zvetrané, rozlámané do krýh, výzdvihov a poklesov a preto sa nachádzajú v rôznych hĺbkach.

Zvodnená vrstva je v hodnotenom území tvorená fluvialnými štrkopiesčítymi náplavmi údolnej terasy (würm). Leží na paleozoických a neogénnych horninách troch štruktúrnych jednotiek. V najzápadnejšej časti sa v jej podloží nachádzajú prevažne ílovito piesčité sedimenty sarmatu štruktúry Devínskej brány. Súvrstvie je ako celok málo priepustné až nepriepustné. Relatívne zvodnenejšie sú len polohy avrstvy kremitych pieskov s medzizrnovou priepustnosťou. V západnej časti územia ležia fluvialne náplavy na paleozoických komplexoch kryhy Pečnianskeho lesa. Granitoidné horniny tejto kryhy majú malú, nepravidelnú puklinovitou priepustnosť a sú považované za veľmi málo priepustné, až nepriepustné. Vo východnej časti hodnoteného územia vystupujú v podloží zvodnenej vrstvy sedimenty panónu petržalsko-bratislavskej kryhy. Sú prevažne v ílovo-piesčitom vývoji a ich zvodnenie je malé. Podzemná voda sa akumuluje len vo vrstvách a polohách jemnozrnných pieskov s medzizrnovou priepustnosťou. Na základe litologického zloženia a všeobecných poznatkov môžeme ich považovať za dolné nepriepustné ohraničenie zvodnenej vrstvy. Nadložie zvodnenej vrstvy tvoria prevažne hlinito-piesčité a piesčité povodňové sedimenty holocénu. Dosahujú hrúbok od menej ako 1 m (pozdĺž Dunaja a Pečnianskeho ramena) do viac ako 5 m (popri Viedenskej ceste). Vzhľadom na ich zrnitostné zloženie a hrúbku považujeme ich za vrchné polopriepustné ohraničenie zvodnenej vrstvy, ktorého priepustnosť sa uplatňuje hlavne pri zaplavení ramien a meandrov.

Štrko-piesčité náplavy údolnej terasy sedimentovali vhydrodynamicky nestálych podmienkach Dunaja, ovplyvňovaných hlavne klimatickými zmenami. Tieto sedimenty zaradované do korytovej fácie afácie príbrežných plytčín majú cyklický charakter prejavujúci sa v častých vertikálnych a horizontálnych zmenách zrnitosti. Uvedené zmeny sa odrážajú aj v premenlivosti hodnôt koeficienta filtrácie k_f .

Na základe hodnôt jednotkovej špecifickej výdatnosti vrtov astudní boli v území vymedzené dve oblasti. -1 -1 Vysoký stupeň transmisivity (jednotková špecifická výdatnosť $q = 1 - 10 \text{ l.s}^{-1} \cdot \text{m}^{-1}$) majú fluvialne náplavy na prevažnej väčšine plochy kryhy Pečnianskeho lesa a v priľahlom stupni petržalsko-bratislavskej kryhy. Zvyšnej menšej časti posudzovaného územia bol priradený veľmi vysoký stupeň transmisivity ($q = 10 \text{ l.s}^{-1} \cdot \text{m}^{-1}$). V horizontálnom smere je posudzovaná zvodnená vrstva ohraničená tokom Dunaja. Rieka tvorí priepustnú okrajovú podmienku $H = \text{const}$. Za vysokých vodných stavov Dunaj zvodnenú vrstvu napája a za nízkych ju dreňuje. Knepermanentnej infiltrácii vôd dochádza aj z ostatných ramien, meandrov a terénnych znížení, ktoré sú zaplavované pri stavoch Dunaja nad 600 cm (Propeler). Druhým rozhodujúcim režimovým činiteľom je podzemný prítok z rakúskeho

územia. Doplnujúcimi režimovými činiteľmi sú nepermanentné priesaky z mŕtvych ramien, meandrov a zníženín, ktoré sú za vyšších vodných stavov Dunaja zaplavované hlavne v Z časti a medzi Dunajom a ochrannou hrádzou vo V časti územia.

Vsúčasnosti je režim podzemných vôd na území Pečnianskeho lesa výrazne ovplyvňovaný viacerými antropogénnymi zásahmi do zvodnenej vrstvy. Rozhodujúcimi faktormi sú využívanie radu definitívnych studní a zmeny v režime Dunaja. Tieto zmeny (pravdepodobne aj ďalšie faktory) sa v režime podzemných vôd prejavili celkovým poklesom hladiny, zmenšením jej rozkvyvu a zmenami v prúdeň podzemných vôd.

Zhydraulických parametrov boli vpredchádzajúcich etapách prieskumu vypočítané hodnoty koeficienta filtrácie, ktoré kolíšu v rozpätí troch rádov, od 10^{-2} do 10^{-4} m.s⁻¹. Veľké rozdiely v ich hodnotách sú prejavom častých vertikálnych a horizontálnych zmien zrnitosti zvodnenej vrstvy vytváratej v hydrodynamicky nestálych podmienkach vodného režimu Dunaja. Najvyšších hodnôt dosahuje koeficient filtrácie v oblasti studní D-1 až D-5A a pri studniach D-12 a D-20, najnižších pri studniach D-27, D-28, D-18. Z hľadiska plošných zmien môžeme vPečnianskom lese rozlíšiť niekoľko oblastí srozdiedlnymi priemernými hodnotami koeficientu filtrácie: -3 -1

- oblasť SZ časti územia s najvyššími hodnotami ($9,6 - 4,2 \cdot 10^{-3}$ m.s⁻¹), ktoré sa znižujú vo V smere ($9,6 - 5,1 \cdot 10^{-3}$ m.s⁻¹) i v J smere (pozdĺž štátnej hranice $9,6 - 4,2 \cdot 10^{-3}$ m.s⁻¹) -3 -1
- oblasť pozdĺž Dunaja vo V časti územia s hodnotami $2,2 \cdot 10^{-3}$ m.s⁻¹ -3 -1
- oblasť medzi Pečnianskym ramenom a studňovým radom s $1,0 \cdot 10^{-3}$ m.s⁻¹
- širšia oblasť Pečnianskeho ramena s priemernou hodnotou koeficienta $1,7 \cdot 10^{-3}$ m.s⁻¹
- oblasť pozdĺž viedenskej cesty s $1,0 \cdot 10^{-3}$ m.s⁻¹ Hladina podzemnej vody kolíše podľa stavu hladín v Dunaji, v závislosti na vzdialenosti od rieky s určitou časovou retardáciou podľa lokálnych hydrogeologických podmienok, ale

tiež podľa spôsobu čerpania jednotlivých studní. Prítok infiltrovanej vody do konkrétnych merných alebo exploatačných objektov je časovo diferencovaný podľa už spomenutých podmienok. Tieto podmienky, ale aj celá rada ďalších faktorov determinuje výslednú kvalitu podzemnej vody. Z uvedeného vyplýva, že podzemná voda v rôznych miestach územia má rôznu kvalitu. Fyzikálno-chemický režim infiltrovanej dunajskej vody spolu s klimatologickými a hydrologickými podmienkami, mikrobiologickou aktivitou,

poľnohospodárskym cyklickým systémom asystémom odberu podzemnej vody vytvára komplex faktorov ovplyvňujúcich akosť podzemnej vody. Tieto faktory pôsobia komplexne avytvárajú synergicky pôsobiaci mechanizmus formovania kvalitatívnych vlastností podzemnej vody.

Vodárenský zdroj Pečniansky les je zameraný na využívanie zásob podzemných vôd vytvorených brehovou infiltráciou povrchových vôd Dunaja. Zaberá územie lužného lesa o rozlohe 2,5 x 1,5 km v pravostrannej údolnej nive Dunaja od štátnych hraníc s Rakúskom smerom na JV. Tvorí ho rad širokopriemerových vŕtaných studní rovnobežných s tokom Dunaja (D-5 až D- 34) a tri širokopriemerové studne D-1, D-2 a D-3 situované približne rovnobežne s priebehom hraničnej čiary s Rakúskom. Studňa D-22 bola zlikvidovaná pri stavbe hrádze Wolfsthal a nahradená studňou D-5A. Zdokumentovanie vodárenského zdroja a budovanie odberného a indikačného systému prebiehalo v dvoch základných etapách: v roku 1970 a v rokoch 1973 – 1976. Vzdialenosť studňového radu od Dunaja je 150 – 200 m, vzájomná vzdialenosť studní sa pohybuje od 50 do 150 m s výnimkou studní D-20 a D-21. Medzi týmito studňami je vzdialenosť 300 m a voľným priestorom vedie trasa diaľničnej komunikácie D2. Studne D-1, D-2 a D-3 sú od štátnych hraníc vzdialené 125 – 200 m a ich vzájomná vzdialenosť je 125 – 150 m. Hĺbka studní sa pohybuje v rozmedzí 10,0 – 16,0 m. Výstroj tvoria oceľové zárubnice $\varnothing 1020$ mm s prechodom na $\varnothing 426$ mm a $\varnothing 325$ mm.

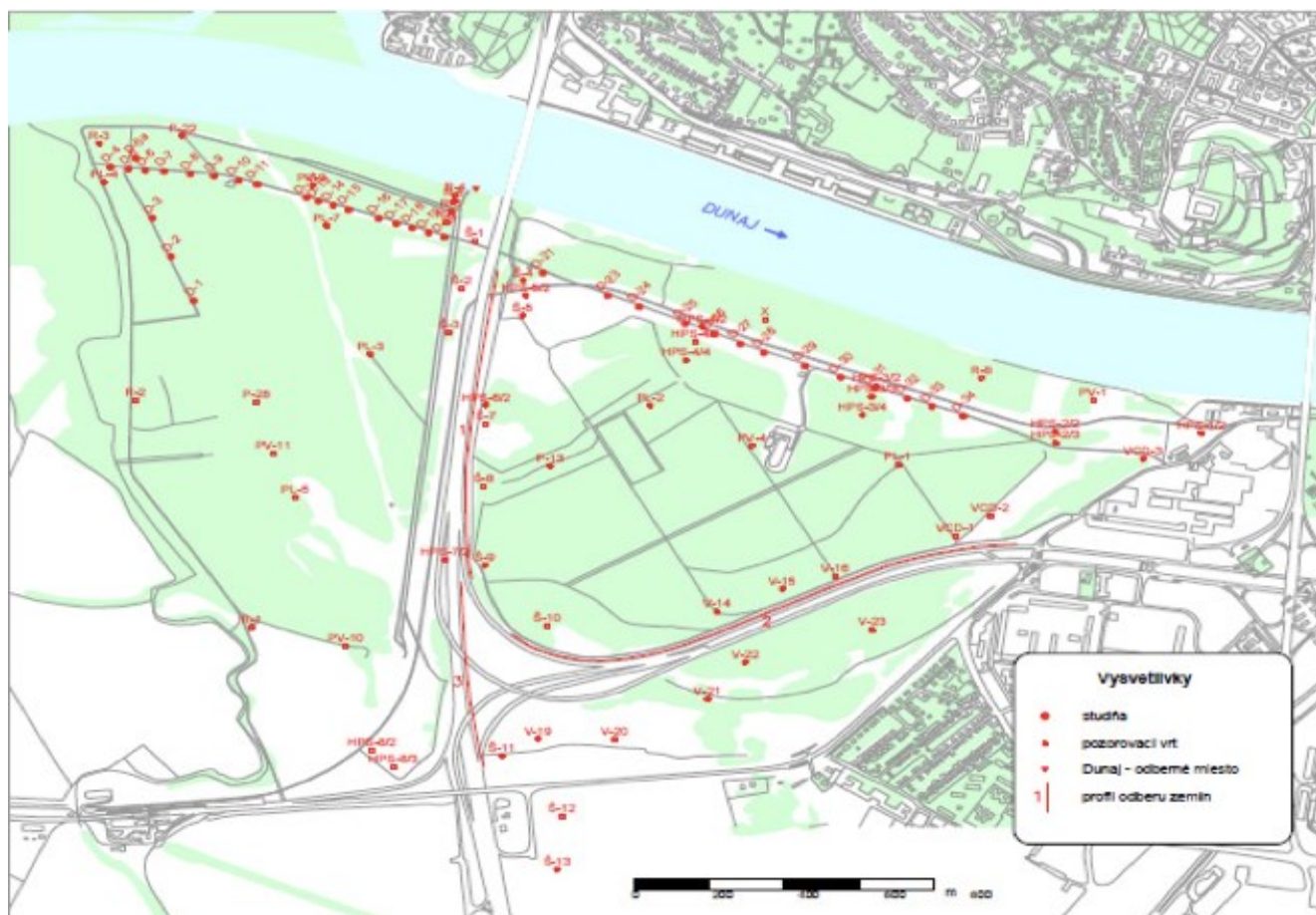
Chemické zloženie podzemnej vody na lokalite je výsledkom procesov prebiehajúcich v systéme atmosféra–voda–hornina a ovplyvňuje ho viacero faktorov. Od nich v konečnom dôsledku závisí výsledný charakter podzemnej vody. Jedná sa predovšetkým o kvalitu zdrojovej vody, mineralogicko–petrologické zloženie horninového prostredia, podmienky, čas a intenzitu interakcie vody s horninami, charakter vegetačného a pôdneho pokryvu, hydrologické a klimatické faktory, miešanie rôznych typov podzemných vôd, ako aj sekundárne vplyvy, t.j. čerpanie vody, antropogénne znečistenie a pod.

Keďže kolektor podzemnej vody VZ Pečenský les tvoria kvartérne štrkopieskové fluvialné náplavy Dunaja a podzemná voda má priamu hydraulickú spojitosť s týmto povrchovým tokom, kvalita podzemnej vody v celom záujmovom území je jednoznačne podmienená predovšetkým kvalitou zdrojovej dunajskej vody. Ide teda o fluviogénnu podzemnú vodu. Z genetického hľadiska je podzemná voda zaradená medzi petrogénne (vadózne) vody a podľa tvorby chemizmu medzi vody silikátogénne.

V zmysle Palmer-Gazdovej klasifikácie sa v prevažnej väčšine jedná o vodu základného výrazného vápenatohydrogénuhličitanového typu. Alkalické kovy (Na, K) a kovy alkalických zemín (Ca, Mg, Sr, Ba) sa v podzemných vodách vyskytujú v podobe jednoduchých kationov. Hmotnostný pomer Ca/Mg, resp. Na/K sa v podzemnej vode VZ Pečenský les v priemere pohybuje na úrovni 3/1, resp. 10/1. Obsahy sodíka, vápnika a horčíka sú v súlade s

Nariadením vlády SR č. 354/2006 Z.z. Z katiónov treba spomenúť železo a mangán, ktoré sa v dôsledku aeróbného oxidačného prostredia vyskytujú prevažne ako ióny Fe^{3+} a Mn^{2+} . Medzné hodnoty týchto ukazovateľov boli prekročené len v pozorovacích vrtoch. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že oblasťami s najvyšším obsahom Fe sú centrálna až juhojuhozápadná časť VZ. Obsahy mangánu sú v porovnaní s obsahmi železa zvyčajne rádovo

nižšie. Vyššie obsahy mangánu možno pozorovať vo východnej a južnej časti záujmového územia. Prítomnosť amónnych iónov je podobne ako v prípade železa a mangánu ovplyvnená množstvom kyslíka rozpusteného vo vode. Keďže sa jedná o oxidačné prostredie, v podzemnej vode prevláda oxidovaná forma dusíka – dusičnany. Obsah amónnych iónov neprekračuje medznú hodnotu ani v studniach, ani v pozorovacích vrtoch. Obsah NH_4^+ je však v studniach nižší, najčastejšie na úrovni detekčného limitu. Z aniónov silných kyselín boli vo vode analyzované chloridy, dusitany, dusičnany a sírany. Chloridy a sírany sa v podzemnej vode vyskytovali rádovo v desiatkach až stovkách mg.l^{-1} , dusičnany v jednotkách až desiatkach mg.l^{-1} a dusitany v desatinách až stotínach mg.l^{-1} . Prítomnosť resp. absencia SO_4^{2-} , NO_2^- a NO_3^- je značne ovplyvnená aeróbnym prostredím. Anióny slabých kyselín reprezentujú hydrogénuhličitaný a fosforečnaný. Kým hydrogénuhličitaný boli vo vode prítomné rádovo v stovkách mg.l^{-1} , koncentrácie fosforečnanov sa zvyčajne pohybovali pod úrovňou detekčného limitu ($< 0,1 \text{ mg.l}^{-1}$).

Vo všeobecnosti môžeme konštatovať, že kvalita podzemnej vody sa mení v čase i priestore a do značnej miery je ovplyvnená kvalitou dunajskej vody. Z porovnania režimových cyklov vyplýva, že koncentrácie jednotlivých iónov počas roka v niektorých prípadoch značne varírujú, avšak bez jednoznačného prejavu poklesu či nárastu. Závislosť koncentrácie od času má vo väčšine ukazovateľov sínusoidný priebeh. Z priestorového hľadiska kvalita podzemnej vody v okrajovej časti VZ pozdĺž Dunaja vykazuje veľmi tesný vzťah s infiltrujúcou dunajskou vodou. Naopak, kvalita podzemnej vody v južnej a juhovýchodnej časti je zasa podmienená kvalitou vody pritekajúcej z oblasti Kapitúlskeho poľa a Petržalky. Isté diferencie sme zaznamenali aj v kvalite podzemnej vody čerpanej zo studňového radu. Studňový rad môžeme rozčleniť na 3 oblasti (D-1, D-4 až D-23 a D-24 až D-34) s rôznou kvalitou čerpanej vody. Najlepšiu kvalitu vykazuje podzemná voda čerpaná zo studní D-4 až D-23 v západnej časti. Vzhľadom na to, že kovy môžu vo vyšších koncentráciách pôsobiť škodlivo na ľudský organizmus, boli v rámci anorganických ukazovateľov analyzované aj:

stopové toxické kovy (kadmium, olovo), zmyslovo postihnuteľné kovy (meď, zinok), špeciálne kovy (chróm, nikel, striebro, vanád). Vo väčšine vzoriek sa obsahy kovov pohybovali na úrovni detekčného limitu stanovenia.

Zvýsledkov sledovania hydrochemického režimu podzemných vôd vyplývajú nasledujúce závery:

- kvalita podzemnej vody zjednotlivých studní je diferencovaná a závisí od hydrogeologických daností zberného územia, hydrologických pomerov Dunaja, klimatologických podmienok a odberných množstiev
- na kvalitu podzemnej vody vplýva okrem hlavnej priepustnej okrajovej podmienky (Dunaj) aj druhá priepustná okrajová podmienka (Pečnianske rameno)
- mechanizmus formovania kvalitatívnych vlastností podzemnej vody na vodnom zdroji Pečniansky les má synergický charakter a podieľa sa na ňom celá rada faktorov
- pri analýze fyzikálno-chemických parametrov a koncentrácií látok pozdĺž studňového radu je možno postrehnúť značné rozdiely (napr. jednotlivé úseky studňového radu sa vyznačujú rozdielmi mineralizácie až o 320 mg.l⁻¹)
- to isté platí aj o komponentoch transportovaných viac menej konvektívnym prenosom (SO₄, Cl, NO₃), čo potvrdzuje prúdenie aj od Pečnianskeho ramena, ktoré umožňuje transport vyššie mineralizovaných vôd z rakúskeho územia (poľnohospodárske znečistenie)

- redox podmienky sa v studňovom rade udržujú na rozhraní mierne oxidačných a inertných, najmä vďaka tomu, že hodnoty pH vody Dunaja sa pohybujú v intervale 8,0 – 8,2.
- v letnom období je väčšia časť podzemných vôd územia pod veľkým deficitom rozpusteného O₂. V zimnom období dochádza k zlepšeniu tohto stavu, ktorý pretrváva až do jari
- vo väzbe na teplotný a kyslíkový režim sa menia aj hodnoty reprezentujúce podmienky pre priebeh oxidačno-redukčných procesov (E_o, rH). V letnom období prebiehajú na väčšom území denitrifikačné procesy
- distribúcia ďalších redox senzitívnych komponentov, t.j. Mn, Fe preukazuje, že redox procesy pokračujú lokálne podľa sekvencie a prejavuje sa zvýšením rozpustnosti ich minerálov
- Infiltrácia organického uhlíka (TOC) z Dunaja a zakotveného organického detritu vsedimentoch zberného územia je hlavnou mierou zodpovedná za redukčné procesy, ktoré prebiehajú v podzemných vodách

Zachytávaná podzemná voda studňového systému na lokalite Pečniansky les vyhovuje z hľadiska kritérií Nar. vlády SR č. 354/2006 Z.z. pre pitné účely.

Vnasledujúcom orientačnom prehľade uvádzame základné kvalitatívne parametre akosti podzemnej vody odoberanej zo studní vod. zdroja Pečniansky les v období rokov 2007 – 2011:

Vodárenský zdroj Pečniansky les sa začal využívať pre vodárenské účely postupne od decembra roku 1972 . -1 Pôvodne doporučené odberné množstvo podzemnej vody 488,0 l.s (pre vodný stav na vodočte Propeler 100 cm) až 903 l.s-1 (pre vodný stav na vodočte Propeler 350 cm) bolo využiteľné množstvo vody Q_{dok} z lokality Pečniansky les upravené na základe výsledkov režimového sledovania takto: a) pri vodnom stave Dunaja (vodomerná stanica Propeler) nižšom ako 200 - 300 cm

Q_{sum.}= 306 l.s-1 b) pri vodnom stave Dunaja (vodomerná stanica Propeler) vyššom ako 300 cm

Q_{sum.}= 435 l.s-1 c) pre extrémne nízke stavy na povrchovom toku zaviesť operatívne úpravy odoberaných množstiev podzemnej vody na základe usmernenia PSVV. Horná hranica kapacity exploatačného systému je 600 l.s-1 pri vod. stavoch na Dunaji – VDČ Bratislava – Propeler nad 400cm. V súčasnosti prebieha prehodnotenie množstiev podzemných vôd z odberného systému na základe viacročného režimového pozorovania a aktualizovaného

výpočtu, ktoré by mali priniesť zrealizáciu možností využitia vod. zdroja Pečniansky les.

Zdroj: Ing. Alena Trančíková – RNDr. Anton Vojtko HODNOTENIE PILOTNÉHO ÚZEMIA Z VODOHOSPODÁRSKEHO HĽADISKA

Uznesenie komisie životného prostredia a verejného poriadku:

UZNESENIE č. 19

Komisia životného prostredia a verejného poriadku po prerokovaní **odporúča**

zastupiteľstvu mestskej časti Bratislava – Petržalka **schváliť**

predložený návrh uznesenia.
„Miestne zastupiteľstvo:

žiada starostu mestskej časti Bratislava – Petržalka, aby mestská časť Bratislava – Petržalka požiadala Okresný súd Bratislava 2 o vstúpenie do konania ako dotknutého subjektu.

žiada starostu mestskej časti Bratislava – Petržalka, aby mestská časť Bratislava – Petržalka požiadala hlavné mesto SR Bratislava o zverenie pozemku na parcele registrá C 5949/2 k.ú. Petržalka (804959), obec Bratislava-Petržalka z dôvodu preukázania vzťahu k pozemku v dotknutom území.“

Hlasovanie:

Prítomných: 11

Za: 11(N. Podhorná, M. Kozáková, P. Škápik, I. Plšeková, J. Káľavský, A. Sárlos, R. Futo, J. Kuruc, E. Pätoprstá, M. Dragun, T. Kratochvílová)

Proti: 0

Zdržal sa: 0

Uznesenie č. 19 bolo schválené